

INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS
SECCIÓ DE CIÈNCIES

3458

FLORA
DE
CATALUNYA

ENUMERACIÓ I DESCRIPCIÓ
DE LES PLANTES VASCULARS ESPONTÀNIES QUE FINS AVUI HI HA
CONEGUDES I DE LES MÉS IMPORTANTS QUE S'HI CULTIVEN

PER

JOAN CADEVALL I DIARS

Doctor en Ciències Naturals, Llicenciat en Ciències Exactes,
Professor a l'Escola Industrial de Terrassa,
Membre de la «Academia de Ciencias y Artes» de Barcelona

AMB LA COL·LABORACIÓ DEL

DR. PIUS FONT I QUER

Conservador de Botànica del Museu de Ciències Naturals de Barcelona

VOLUM IV

PUBLICAT A DESPESES DE LA
INSTITUCIÓ PATXOT

BARCELONA
PALAU DE LA GENERALITAT
MCMXXXII

ARTS GRÀFIQUES, S. A.
SUCCESSORS D'HENRICH I C.^À
BARCELONA

Notes biogràfiques del Dr. Cadevall

En Joan Cadevall i Diars nasqué a Castellgalí en la seva casa Coll de Torra, caseriu de les Boades, prop de Manresa, el dia 23 de juny de 1846 i de família modesta; els seus pares volien dedicar-lo a treballs de la terra, creient equivocadament — com pensen alguns dels nostres pagesos — que no eren necessaris per això grans estudis, però ell demostrà des de la seva infantesa una predilecció per les lletres, i tot sol, aprofitant totes les estones que podia dedicar-hi, les lliçons del Mestre Valentí Llenas de Castellgalí, que anava a donar-les a l'hereu de la casa i de les quals s'aprofitava tan aventatjosament, que el mestre va demanar als seus pares que li permetessin anar a l'Escola, doncs demostrava una voluntat i intel·ligència superiors que hom havia de fomentar amb l'esperança que arribaria a ésser home de profit per a la ciència. Així ho feren, i finida la seva preparació als 14 anys, començà en l'externat del Col·legi de Sant Ignasi de Manresa, guanyant al poc temps el primer lloc entre els alumnes, lo qual causà l'admiració del Dr. Anselm Cabanes, professor de la Comunitat, qui va descobrir en ell el germen d'una celebritat i, prenent-lo pel seu compte se l'emportà llavors que, desprenent-se ell de la Comunitat religiosa a què perteneixia, anà a fundar el «Colegio Tarrasense» l'any 1864, on va prendre el grau de Batxiller en Arts el 1866, i de Ciències en 1868, època en què va ésser nomenat professor del Reial Col·legi; el 69 es llicenciava en Ciències Exactes, el 71 en Ciències naturals i el 73 es doctorà en aquestes disciplines.

- 1870. — Secretari del Reial Col·legi Terrassenc.
- 1873. — Acadèmic corresponent de la Reial Acadèmia de Ciències de Barcelona.
- 1873-1901. — Director del Reial Col·legi Terrassenc.
- 1877-1900. — President de la «Cámara Oficial de Comercio» de Terrassa.
- 1883-1899. — Vocal de la Junta d'Instrucció Pública de Terrassa.
- 1886-1900. — Fundador i Director de l'Escola Municipal d'Arts i Oficis de Terrassa.
- 1890. — Soci corresponent de la «Société Scientifique et Littéraire» de Professors de França.
- 1891. — Membre de mèrit de la societat artística i literària «Paris-Provence».
- 1898-1903. — Soci fundador i President de la Comissió de la Creu Roja de Terrassa.
- 1899. — Soci de número de la «Real Academia de Ciencias y Artes» de Barcelona.
- 1901. — Director de l'Observatori Meteorològic de Terrassa.
- 1901. — Soci protector i honorari de la Institució Catalana d'Història Natural.
- 1901. — Director de l'Escola elemental d'Indústries de Terrassa.
- 1903. — Vocal de la Comissió de Foment dels interessos agrícoles de la província.

PUBLICACIONES DE L'INSTITUT DE CIENCIAS

1904. — Se li encarrega per l'Excma. Diputació Provincial de què formi la Flora i el mapa agronòmic de la província.
1905. — Llorejat amb la medalla d'or de la Societat Internacional de Geografia Botànica.
1905. — Es nomenat president de la «Sociedad Zaragozana de Ciencias naturales».
- 1906-1910. — Vocal de la Junta Municipal de Ciències naturals de Barcelona.
1911. — Soci honorari del Centre Excursionista de Terrassa.
1919. — Es nomenat vocal honorari de la Junta de Ciències naturals de Barcelona.
1920. — Soci fundador de la «Sociedad Ibérica de Ciencias naturales». — Mantes vegades Jutge de tribunals d'oposició i càtedres. — Vocal del Jurat d'exàmens privats de Ciències naturals de la Universitat de Barcelona, per R. O. de 1884 i 1885.

TREBALLS CIENTÍFICS

1897. — *Flora del Vallès*. Memòria premiada en el Certamen de Granollers i publicada per la «Real Academia de Ciencias» de Barcelona.
1900. — *Inflorescencias*. Memòria de recepció en la «Real Academia» de Barcelona.
1902. — *Plantas notables dels voltants de Terrassa*. Publicades pel butlletí de la Institució Catalana d'Història Natural.
1902. — *Colores y aromas florales*. Discurs inaugural del curs 1902-1903 de la «Real Academia».
1904. — *Una excursió a Núria*. Butlletí de la Institució Catalana d'Història Natural. — *Una excursió botànica a l'Obac*. Butlletí de la Institució Catalana d'Història Natural. — *Plantas citadas a Montserrat de existencia dudosa*. Memòria publicada en el butlletí de la «Sociedad Aragonesa de Ciencias Naturales».
1905. — *La circummutación en el género Medicago*. Memòria I, publicada per la «Real Academia» de Barcelona.
- 1906, 1907, 1908, 1909, 1910 i 1911. — *Notas fitogeográficas críticas*. Memòries II a VII, publicades per la «Real Academia» de Barcelona.
1906. — *Excursionisme botànic*. Memòria publicada per la Institució Catalana d'Història Natural. — *Plantas nuevas para la Ciencia*. Nota publicada per la «Real Sociedad Española de Historia Natural».
1907. — *Notas para la Flora Catalana*. Publicada per la «Sociedad Española».
1909. — *Necesidad de una rigurosa precisión en las descripciones fitográficas*. Memòria publicada per la «Sociedad Aragonesa de Ciencias Naturales». — *El género Taraxcum Hall en Cataluña*. Nota publicada per la Institució Catalana d'Història Natural. — *Utilidad de los bosques*. Memòria en col·laboració d'En Joan Barata, per encàrrec de l'Excma. Diputació Provincial. — *Discurs contestació a l'acadèmic recipiendari Dr. En Josep M.ª Bofill*, publicada per la «Real Academia».
1911. — *Caricología catalana o Monografía de los Carex (Corizos) conocidos a Cataluña*, presentada al Congrés Científic de Granada.
1913. — Comença a publicar-se la Flora de Catalunya. Publicació de l'Institut de Ciències de Barcelona.

TREBALLS PEDAGÒGICS

1878. — *Los colegios ante la higiene*. Discurs.
1880. — *Misión de la familia y del colegio en la educación de la infancia*. Discurs.
1884. — *Importancia de los estudios histórico-naturales*. Discurs.
1886. — Discurs inaugural de l'Escola d'Arts i Oficis de Terrassa.
1889. — *Las Bodas de Plata del Real Colegio Tarrasense*. Discurs.
1890. — *Medis més eficaces perquè els alumnes reportin de la segona ensenyança el major profit amb la menys fatiga de ses facultats*. Memòria premiada en el Certamen de l'«Ateneo Tarrasense».
1895. — *El trabajo intelectual de los educandos*. Discurs.
1899. — *Un problema d'instrucció pública*. Discurs.

FLORA DE CATALUNYA

PUBLICACIONS PRINCIPALS

TREBALLS DIDÀCTICS

1900. — *Apuntes de Botànica*, per als alumnes de segona ensenyança. Un volum en quart de 184 pàgines.
1903. — *Apuntes de Mecànica general*, per als alumnes de l'Escola Industrial.
1904. — *Pràcticas de taller* (amb gravats), per als alumnes de l'Escola Industrial. — *Programa sumario de Botànica*, en col·laboració amb el Dr. Mir, per als alumnes de segona ensenyança.
1905. — *Apuntes de tècnica industrial*, en col·laboració amb N'Eugeni Ferrer, per als alumnes de l'Escola Industrial.
1907. — *Apuntes de Mecànica general* (2.ª edició). — *Botànica popular*, un volum en quart amb 500 figures.
1908. — *Programa sumario de Botànica* (2.ª edició). — *Nociones de Ciencias físicas, químicas y naturales*, per als alumnes de l'Escola Industrial.
1910. — *Apuntes de Mecànica general e industrial*, per als alumnes de l'Escola Industrial. — *Apuntes de Física general e industrial*, per als alumnes de l'Escola Industrial. — *Ejercicios gráficos de Geometría*, per als alumnes de l'Escola Industrial.
1912. — *Elementos de Termotecnia*, per als alumnes de l'Escola Industrial.

De la llarga ressenya precedent, es pot deduir la intensa labor científica que va accomplir en les diferents disciplines a què va dedicar la seva preferent atenció en compliment, mantes vegades, dels seus deures pedagògics, però sens dubte el fruit predilecte del seu esforç, el que el posà en un nivell superior entre els seus contemporanis, és la gran obra de la Flora Catalana; aquest objectiu va condensar les seves aspiracions, i, seguint la tradició estatuïda pels seus pròxims predecessors Costa, Masferrer, Montserrat i Archs, Bolós, Puiggari, Vayreda i Trèmols, recopilà els seus treballs, els que a força de temps i paciència, en excursions pels cims i planúries de la nostra pàtria, reuní a mode d'immens material, del qual pot un home fer-se càrrec llegint els volums que han vist la llum de la Flora de Catalunya editats per l'Institut d'Estudis Catalans.

La publicació de l'anomenada Flora que acollí la Secció de Ciències de l'indicat Institut, ha sofert tota mena de contrarietats que l'han perllongada excessivament, havent-se iniciat l'any 1913.

La mort de l'autor, ocorreguda en 19 novembre 1921, obligà, després d'editats els tres primers volums, una sèrie de modificacions que tingueren conseqüències retardatàries, per la nova organització del treball imposada quan ja s'havien vençut les primeres dificultats.

La Dictadura monàrquica del 1923 suprimí les subvencions a l'Institut per motiu d'ésser la publicació en llengua catalana i no fou possible continuar l'obra fins que en 1930 la Institució Patxot, que ja tenia grans mèrits contrets, molt dignes d'agraïment, a favor de les Ciències i lletres catalanes, oferí subvencionar les despeses que ocasionés l'actual volum IV que està acabant-se.

Es d'esperar que podrem ja continuar l'obra empresa fins a sa terminació definitiva.

Quan ja no li fou necessari, donant prova d'un sentit pràctic, regalà en 1919 a la Junta de Ciències Naturals de Barcelona, de la que havia format part en diferents ocasions, el propi «Herbari» que conté més de 8,000 exemplars de plantes de Catalunya, oferint al mateix temps amb destí a premis de Botànica, la quantitat de vint-mil pessetes, tot el que li va valer la merescuda distinció d'ésser nomenat Membre Honorari de la susdita Junta.

En 1886 fundà — essent-ne elegit Director — l'Escola Municipal d'Arts i Oficis, la primera que després de la creada a la Capital, va existir en la Província. A la

